

Účastníci konania

Žalobca: CV

Žalovaná: DU

Výrok

Článok 10 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, a článok 3 nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti sa majú vykladať v tom zmysle, že vo veci, akou je vec v spore vo veci samej, v ktorej dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt v členskom štáte, bolo neoprávnene premiestnené jedným z jeho rodičov do iného členského štátu, súdy tohto iného členského štátu nemajú právomoc rozhodovať o žiadosti týkajúcej sa opatrovníckeho práva alebo o žiadosti na určenie výživného vo vzťahu k tomuto dieťaťu, pokiaľ neexistuje akýkoľvek náznak, že by sa druhý rodič zmieril s premiestnením alebo nepodal žiadosť o návrat tohto dieťaťa.

(¹) Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Ítéltábla (Maďarsko) 18. januára 2018 – Ottília Lovasné Tóth/ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Vec C-34/18)

(2018/C 240/13)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Ítéltábla

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa/Odvolateľka: Ottília Lovasné Tóth

Žalovaná/Odporkyňa v odvolacom konaní: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa bod 1 písm. q) prílohy smernice [93/13] (¹) vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie ako kogentná norma EÚ, ktorá má postavenie normy verejného poriadku, všeobecne a bez nutnosti ďalšieho posudzovania zakazuje, aby veriteľ vnútil dlžníkovi v postavení spotrebiteľa zmluvné ustanovenie vo forme všeobecnej a individuálne nedohodnutej zmluvnej podmienky, ktorej zmyslom alebo účinkom je obrátenie dôkazného bremena?
2. V prípade, že na základe bodu 1 písm. q) prílohy smernice [93/13] sa má posudzovať zmysel alebo účinok zmluvnej podmienky, je potrebné určiť, že výkonu práv spotrebiteľov bráni taká zmluvná podmienka,
 - podľa ktorej dlžník v postavení spotrebiteľa má vážne dôvody predpokladať, že musí splniť zmluvu v celom rozsahu, vrátane všetkých jej podmienok, spôsobom a v rozsahu stanovenom veriteľom, a to aj vtedy, keď je dlžník presvedčený o tom, že plnenie požadované veriteľom je čiastočne alebo úplne nevymáhateľné, alebo
 - ktorej účinok spočíva v obmedzení alebo vylúčení prístupu spotrebiteľa ku spôsobu riešenia sporu založeného na spravodlivom vyjednaní, keďže veriteľ môže považovať spor za urovnaný na základe samotného odvolania sa na túto zmluvnú podmienku?

3. V prípade, ak treba rozhodnúť o nekalej povahe zmluvných podmienok uvedených v prílohe smernice [93/13] z hľadiska kritérií stanovených v článku 3 ods. 1 tejto smernice, spĺňa požiadavkou vypracovania v jasnej a zrozumiteľnej forme podľa článku 5 tejto smernice taká zmluvná podmienka, ktorá má vplyv na rozhodovanie spotrebiteľa o plnení zmluvy, o riešení sporov s veriteľom súdnou alebo mimosúdnou cestou alebo o vykonaní práv, a ktorá napriek tomu, že je z gramatického hľadiska formulovaná jasne, vyvoláva právne účinky, ktoré možno objasniť iba výkladom vnútroštátnych právnych predpisov, ku ktorým v okamihu uzavretia zmluvy neexistovala jednotná rozhodovacia prax súdov a takáto prax sa neustálila ani v nasledujúcich rokoch?
4. Má sa bod 1 písm. m) prílohy smernice [93/13] vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka, ktorá nebola dohodnutá individuálne, môže byť nekalá aj vtedy, ak strane, ktorá uzatvorila zmluvu so spotrebiteľom umožňuje jednostranne určiť, či je plnenie spotrebiteľa v súlade so zmluvou, a ak spotrebiteľ uzná, že je ňou viazaný, aj skôr, než zmluvné strany poskytnú akékoľvek plnenie?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Odvolanie podané 22. februára 2018: Tulliallan Burlington Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) zo 6. decembra 2017 vo veci T-120/16, Tulliallan Burlington Ltd/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Tulliallan Burlington Ltd (v zastúpení: A. Norris, barrister)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Burlington Fashion GmbH

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba spoločnosti Tulliallan Burlington Ltd's (ďalej len „TBL“) proti rozhodnutiu odvolacieho senátu,
- zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu [alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora],
- uložil Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a spoločnosti Burlington Fashion GmbH (ďalej len „BFG“) povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré TBL vynaložila v súvislosti s týmto odvolaním.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka („TBL“) podáva odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu, pričom tvrdí tieto nesprávne právne posúdenia, z ktorých vychádzal Všeobecný súd:

1. Odvolacie dôvody spočívajúce v porušení článku 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001 (¹)

- a) Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, pretože neurobil žiadne zistenia, pokiaľ ide o „súvislosť“.